Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26088
Copyright: Admont, Benediktinerstift

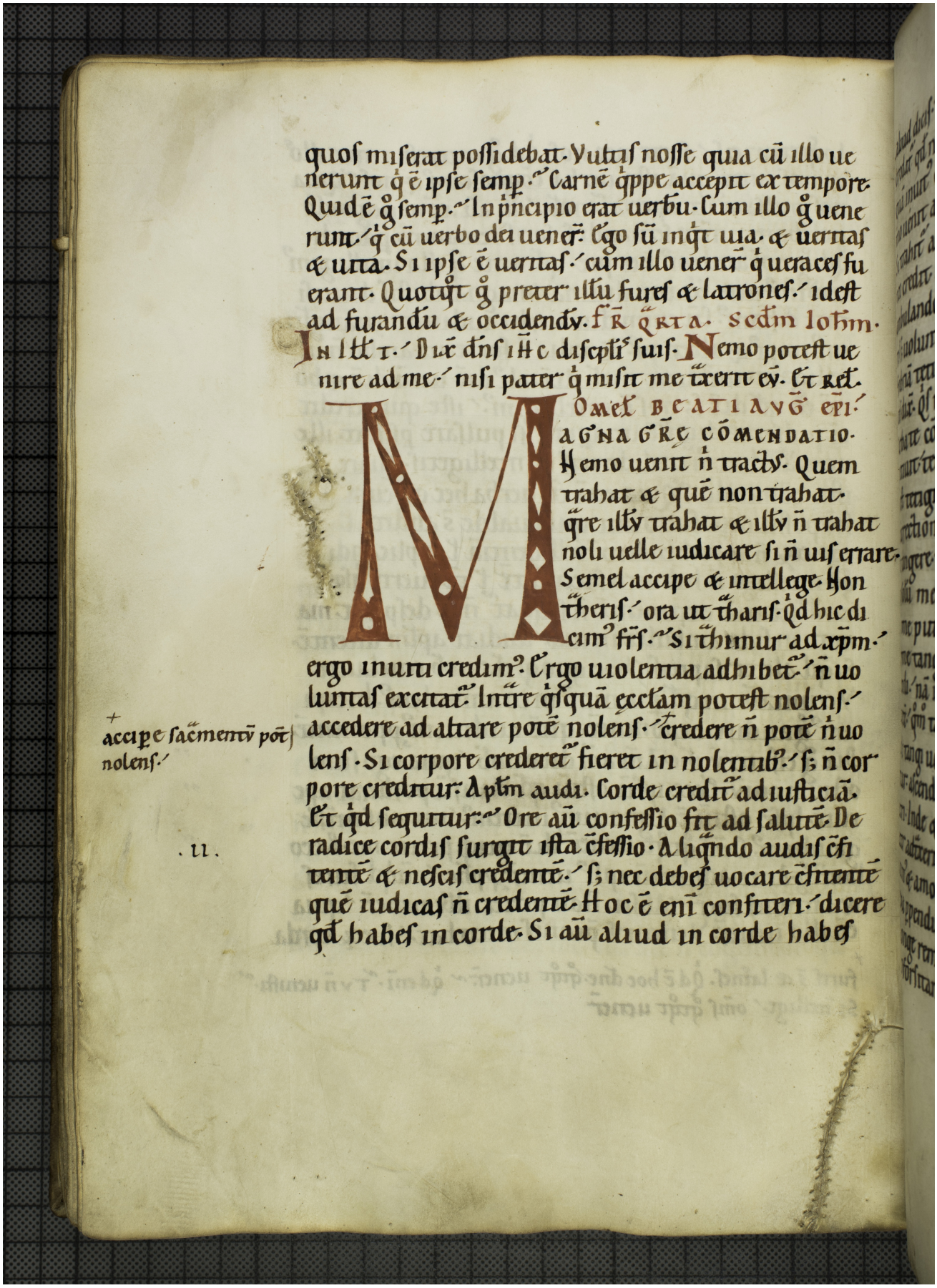

quos miserat possidebat. Vultis nosse quia cū illo ue
nerunt q ē ipse semp. Carnē qppe accepit ex tempore.
Quidē q semp. In pncipio erat uerbu. Cum illo q uene
runt. q cū uerbo dei uenerē. Ego sū iq uia. & ueritas
& uita. Si ipse ē ueritas. cum illo uenerē q ueraces fu
erant. Quotq q preter illu fures & latrones. idest
ad furandu & occidendu. fr̄ q̄rta. scdm Iohm.
In illo t. Dix dns iHc discpl̄is suis. Nemo potest ue
nire ad me. nisi pater q misit me trahat eu. Et cet.

MOnet beatus aug epi.
agna gr̄e cōmendatio.
Hemo uenit n tractu. Quem
trahat & quē non trahat.
qre illu trahat & illu n trahat
noli uelle iudicare si n uis errare.
Semel accipe & intellege. Hon
theris. ora ut tharis. Qd hic di
cim fris. Si thimur ad xpm.
ergo inuiti credim. Ergo uiolentia adhibet. n uo
luntas excitat. Intre q̄squā ecclam potest nolens.
accedere ad altare potē nolens. credere n potē n uo
lens. Si corpore crederet fieret in nolentib. si n cor
pore creditur. Aptm audi. Corde credit ad iusticiā.
Et qd sequitur. Ore aū confessio fit ad salutē. De
radice cordis surgit ista cfessio. Aliq̄ndo audis cfi
tentē & nescis credentē. si nec debes uocare cfitentē
quē iudicas n credentē. Hoc ē enī confiteri. dicere
qd habes in corde. Si aū aliud in corde habes

+ accipe sacmentū pōt nolens.

. 11 .